Lietas Nr. C07065814
Lietas arhīva Nr. C-0141-15/5

AIZMUGURISKS SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Aizkrauklē, 2015.gada 5.februārī

Aizkraukles rajona tiesa
tiesnese L.Baltmane-Zepa
ar tiesas sēdes sekretāri G.Volkmani,
piedaloties prasītājas pilnvarotajai pārstāvei S.Lejai,
atklātā tiesas sēdē iztiesāja civillietu AS „mogo" prasībā pret /pers. C/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2014.gada 27.augustā AS „mogo" Aizkraukles rajona tiesā cēlusi prasību pret /pers. C/ par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2013.gada 5.jūlijā starp AS „mogo" un /pers. C/ tika noslēgts finanšu līzinga līgums Nr.FL05072013/0036 par transportlīdzekļa „BMW" X5, šasijas Nr.WBAFA71000LN11430, 2002.izlaiduma gada ar pašmasu 2190 kg un motora tilpumu 2926 $cm^3$ melnā krāsā, izpirkšanu.

Atbilstoši noslēgtā līguma otrās daļas 5.1.punktam transportlīdzekļa pirkuma cena atbildētājam tiek samaksāta, pārskaitot to uz atbildētāja norēķina kontu tikai pēc tam, kad tiek izpildīti līguma noteikumi, proti, atbildētājs ir reģistrējis transportlīdzekli Ceļu satiksmes drošības direkcijā uz prasītājas vārda.

Atbildētājs 2013.gada 5.jūlijā reģistrēja transportlīdzekli uz prasītājas vārda un prasītāja 2013.gada 5.jūlijā pārskaitīja uz atbildētāja norēķinu kontu AS "Swedbank" Nr.LV26HABA0551032570015 transportlīdzekļa pirkuma cenu 3500 Ls apmērā.

Atbildētājam ir pienākums izpildīt ar līgumu uzņemtās saistības, jo līguma 6.1.punktā teikts, ka atbildētājs apņemas veikt transportlīdzekļa izpirkuma maksājumus un procentu maksājumus grafikā noteiktajos termiņos, apmērā un valūtā.

Neskatoties uz to, atbildētājs saistības nepildīja, pēdējo maksājumu veicot 2013.gada 3.novembrī 142,29 EUR apmērā.

Prasītāja 2013.gada 5.novembrī atbildētājam nosūtīja ierakstītā vēstulē brīdinājumu par parāda saistību izpildi, lūdzot veikt parāda apmaksu nekavējoties, bet ne vēlāk kā piecu darba dienu laikā no brīdinājuma vēstules sagatavošanas dienas, papildus informējot, ka parāda nenomaksāšanas gadījumā prasītāja būs spiesta vienpusēji izbeigt līgumu pirms termiņa, pieprasot parādniekam pilnībā atmaksāt visas prasītājai saskaņā ar līgumu pienākošās naudas summas, pārņemt no atbildētāja transportlīdzekli un pārdot to.

Saskaņā ar līguma 14.2.punktu prasītāja ir tiesīga piemērot par līguma noteikto maksājumu kavējumu līdz saistību izpildei vai līdz līguma izbeigšanai nokavējuma līgumsodu viena procenta apmērā no savlaicīgi nesamaksātās summas par katru kavējuma dienu, bet pēc līguma izbeigšanas likumiskos procentus.

Līguma 15.3.1.punkts noteic, ka līguma darbības termiņš var tikt pārtraukts, ja atbildētājs pilnībā vai daļēji nav veicis termiņā līgumā noteikto maksājumu vai tā daļu un kavējums ilgst desmit dienas. Pamatojoties uz minēto, prasītāja 2013.gada 22.novembrī atbildētājam nosūtīja paziņojumu par atkāpšanos no finanšu līzinga līguma. Papildus prasītāja lūdza nodot transportlīdzekli ar ražotāja komplektāciju.

Ņemot vērā atbildētāja izteikto lūgumu turpināt veikt transportlīdzekļa izpirkuma maksājumus, prasītāja 2013.gada 2.decembrī sagatavoja rēķinu jaunam līgumam 391,70 Ls apmērā. Atbildētājs 2013.gada 8.decembrī veica summas 391,69 Ls apmērā apmaksu un 2013.gada 19.decembrī summas 0,01 Ls apmaksu.

2014.gada 13.janvārī atbildētājs un prasītāja noslēdza finanšu līzinga līgumu Nr.FLl 3012014/01.

Atbildētājs neievēroja arī šo saistību izpildes termiņu un prasītāja 2014.gada 18.martā atbildētājam nosūtīja ierakstītā vēstulē brīdinājumu, lūdzot veikt parāda nomaksu nekavējoties, bet ne vēlāk kā piecu darbu dienu laikā no brīdinājuma vēstulē noteiktā termiņa iebildumu izteikšanas, papildus informējot, ka parāda nenomaksāšanas gadījumā prasītāja būs spiesta vienpusēji izbeigt līgumu Nr.FLl 3012014/01 pirms termiņa, pieprasot parādniekam pilnībā atmaksāt visas prasītājai saskaņā ar līgumu Nr.FLl 3012014/01 pienākošās naudas summas, pārņemt no atbildētāja transportlīdzekli un pārdot to.

Saskaņā ar līguma Nr.FLl 3012014/01 13.2.punktu prasītāja ir tiesīga piemērot par līgumā noteikto maksājumu kavējumu līdz saistību izpildei vai līdz līguma izbeigšanai nokavējuma līgumsodu viena procenta apmērā no savlaicīgi nesamaksātās summas par katru kavējuma dienu.

Līguma 14.3.1.punkts nosaka, ka līguma darbības termiņš var tikt pārtraukts, ja atbildētājs pilnībā vai daļēji nav veicis termiņā līguma noteikto maksājumu vai tā daļu un kavējums ilgst 30 dienas. Pamatojoties uz minēto, prasītāja 2014.gada 2.jūnijā atbildētājam nosūtīja paziņojumu par atkāpšanos no finanšu līzinga līguma, informējot, ka vienpusēji atkāpjas no pušu starpā noslēgtā līguma ar 2014.gada 2.jūniju. Papildus prasītāja lūdza nodot transportlīdzekli ar ražotāja komplektāciju.

Parāda samaksa līdz prasības celšanas brīdim nav veikta un transportlīdzeklis nav nogādāts prasītājai, iebildumi nav celti.

Tā kā transportlīdzeklis neatrodas prasītājas valdījumā un nevar tikt realizēts, prasītājai nav iespējams segt visus vai daļu ar līgumu noteiktos transportlīdzekļa izpirkšanu saistītos izdevumus.

Atbildētāja parāds ir 5416,08 EUR, ko veido pamatsumma 4736,12 EUR apmērā, nesaņemtie procenti 407,23 EUR apmērā, procenti no 2014.gada 13.maija līdz 2014.gada 2.jūnijam (ieskaitot) 113,97 EUR apmērā, nokavējuma līgumsods 81,32 EUR apmērā, likumiskie procenti 53,68 EUR apmērā, kas aprēķināti par periodu no 2014.gada 11.jūnija līdz 2014.gada 18.augustam un ar transportlīdzekļa meklēšanu saistītie izdevumi 137,73 EUR apmērā, ko prasītāja lūdz piedzīt. Prasītāja lūdz noteikt tās tiesības saņemt līdz sprieduma izpildei sešus procentus gadā. Tāpat prasītāja lūdz piedzīt

visus ar tiesāšanos saistītos izdevumus.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1652., 1765., 1828.pantu.

AtbildētājsPersona C. paskaidrojumu par prasību nav iesniedzis.

Atbildētājs uz tiesas sēdi nav ieradies. No lietas materiāliem redzams, ka par lietas izskatīšanas laiku un vietu atbildētajam ir paziņots atbilstoši Civilprocesa likuma 56.pantam, nosūtot tiesas pavēsti uz atbildētāja deklarēto dzīvesvietas adresi *(lietas 48.lapa)*.

Tiesa ņem vērā Civilprocesa likuma 56.pantā nostiprināto kārtību, kādā pusēm tiek piegādāti un izsniegti tiesas dokumenti un konkrēti minētā panta piektajā daļā nostiprināto paziņošanas prezumpciju - tiesas dokumenti fiziskajai personai tiek piegādāti pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese, — pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu.

Atbildētājs citu dzīvesvietas adresi tiesai nav paziņojis, tāpēc atbilstoši Civilprocesa likuma 56.$^{1}$ panta otrajai daļai uzskatāms, ka dokumenti atbildētājam izsniegti deklarētajā dzīvesvietas adresē septītajā dienā no to nosūtīšanas dienas.

Tiesa, nekonstatējot Civilprocesa likuma 209. un 210.pantā norādītos pamatus lietas izskatīšanas atlikšanai, ņemot vērā, ka atbildētajam par tiesas sēdes laiku un vietu ir paziņots likumā noteiktajā kārtībā, uzskata par iespējamu lietu iztiesāt atbildētāja prombūtnē.

Pie tam tā kā atbildētājs nav sniedzis paskaidrojumu par prasību, uz tiesas sēdi pēc tiesas aicinājuma nav ieradies, nepaziņojot neierašanās iemeslus, un Civilprocesa likuma 208.$^{1}$ panta trešajā daļā noteiktie apstākļi lietā nav konstatējami, tad saskaņā ar Civilprocesa likuma 208.$^{1}$ panta pirmo daļu ir tiesisks pamats lietā taisīt aizmugurisku spriedumu, pamatojoties uz prasītājas paskaidrojumiem un lietā esošajiem materiāliem, kas konkrētajā gadījumā ir pietiekami strīda izšķiršanai.

Prasītājas pārstāve tiesas sēdē paskaidroja, ka prasību uztur. Papildus paskaidroja, ka prasības pieteikumā norādītie izdevumi ir naudas summa, kas radušies prasītājai sakarā ar transportlīdzekļa meklēšanu, nevarot iesniegt pierādījumus, kāpēc izdevumi aprēķināti tieši tādā apmērā un nevarot paskaidrot, kāpēc atbildētājam tie ir jāatlīdzina.

Motīvu daļa

Tiesa, noklausījusies prasītājas pārstāves paskaidrojumus, izvērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka AS „mogo" prasība pret /pers. C/ par parāda piedziņu ir apmierināma daļēji.

Saskaņā ar Civillikuma 1402.pantu saistības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma. Atbilstoši Civillikuma 1511.pantam līgums plašākā nozīmē ir ikkatra vairāku personu savstarpēja vienošanās par kādu tiesisku attiecību nodibināšanu, pārgrozīšanu vai izbeigšanu. Savukārt raksturojot šaurākā, šeit pieņemtā nozīmē, līgums ir vairāku personu savstarpējs ar vienošanos pamatots gribas izteikums, kura mērķis ir nodibināt saistību tiesību.

No lietas materiāliem redzams, ka 2013.gada 5.jūlijā starp AS "mogo" un /pers. C/ tika noslēgts finanšu līzinga līgums Nr.FL05072013/0036 par transportlīdzekļa „BMW" X5 izpirkšanu. Saskaņā ar līguma noteikumiem prasītāja izsniegusi atbildētājam naudas summu 3500 Ls apmērā, savukārt atbildētājs apņēmies atmaksāt līzinga summu, maksāt par līzinga izmantošanu procentus pēc fiksētās likmes 44,36 procenti gadā no neatmaksātās līzinga summas saskaņā ar maksājuma grafiku, veicot maksājumus grafikā noteiktajos datumos un norādītajā apmērā. Līzinga atmaksas termiņš noteikts 2017.gada 5.jūlijs *(lietas 16.-17.lapa)*.

2013.gada 5.jūlijā atbildētājs reģistrējis transportlīdzekli "BMW" X5 uz prasītājas vārda un tā nonākusi prasītājas īpašumā, ko apliecina lietas materiālos esošā izdruka no Ceļu Satiksmes drošības direkcijas informatīvās sistēmas *(lietas 23.lapa)*. Atbilstoši līguma otrās daļas 5.1.punktam transportlīdzekļa pirkuma cena atbildētājam tika pārskaitīta 2013.gada 5.jūlijā uz atbildētāja norēķinu kontu *(lietas 25.lapa)* un tas uzliek atbildētājam par pienākumu izpildīt ar līgumu uzņemtās saistības.

2014.gada 13.janvārī starp AS "mogo" un /pers. C/ tika noslēgts vēl viens finanšu līzinga līgums Nr.FL13012014/01. Atbildētājs apņēmies atmaksāt līzinga summu, maksāt par līzinga izmantošanu procentus pēc fiksētās likmes 43,40 procenti gadā, no neatmaksātās līzinga summas saskaņā ar maksājuma grafiku, veicot maksājumus grafikā noteiktajos datumos un norādītajā apmērā. Līzinga atmaksas termiņš noteikts 2018.gada 13.janvāris *(lietas 34.lapa)*.

Kā zināms, tad līzinga līgumā paredzētais kredīts un mantas iegāde ar tās lietojuma piešķiršanu līzinga ņēmējam un saistību atmaksāt kredītu, lai iegūtu līzinga objektu īpašumā, veido kompleksas šā darījuma dalībnieku saistības, kas nav atraujamas viena no otras. Saistības, kas izriet no kredīta piešķiruma, nav atraujamas no līzinga objekta lietojuma tiesībām, kādas ar līgumu piešķir līzinga ņēmējam *(sk. Augstākas tiesas Senāta Civillietu departamenta 2002.gada 27.februāra spriedumu lietā Nr.SKC-118)*. To ievērojot, finanšu līzings kā netipisks darījums nav identificējams ne ar vienu no Civillikumā regulētajiem līgumiem *(sk. Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2012. gada 19.jūnija spriedums lietā N r. SKC – 357/2012)*.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka starp pusēm, ievērojot Civillikuma noteikumus, ticis noslēgts finanšu līzinga līgums, tas nav apstrīdēts, tāpēc saistošs līgumslēdzējiem.

Kā zināms, tad saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējiem par pienākumu izpildīt saistību un atbilstoši Civillikuma 1590.pantam katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu.

Ievērojot līgumu nosacījumus, atbildētājs apņēmies transportlīdzekļa izpirkuma maksājumus un procentu maksājumus veikt grafikā noteiktajos termiņos un apmēros, taču no lietas materiāliem pievienotajiem parāda aprēķiniem redzams, ka atbildētājs līzinga summu prasītājai nav samaksājis *(lietas 45. lapa)*.

Civillikuma 1589.pants noteic, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

2013.gada 5.novembrī prasītāja nosūtījusi atbildētājam brīdinājumu par parāda, nokavējuma procentu un līgumsoda aprēķinu, kur atbildētājam lūgts samaksāt parādu, norādot, ka pretējā gadījumā prasītāja būs spiesta izbeigt līgumu pirms termiņa *(lietas 26.lapa)*. Līgums ticis izbeigts, taču, ievērojot atbildētāja vēlmi, starp pusēm 2014.gada 13.janvārī noslēgts finanšu līzinga līgums, nosakot tā termiņu līdz 2018.gada 13.janvārīm *(lietas 34.lapa)*. Tomēr atbildētājs nav spējis pildīt arī šo līgumu uzņemtās saistības un tāpēc prasītāja 2014.gada 2.jūnijā paziņojusi atbildētājam par atkāpšanos no finanšu līzinga līguma ar 2014.gada 2.jūniju, lūdzot nodot transportlīdzekli ar tā ražotāja komplektāciju prasītājai *(lietas 42.lapa)*.

Tiesa secina, ka prasītājai bija tiesības atkāpties no finanšu līzinga līgumiem, jo tādas prasītājas tiesības ir pielīgtas līgumos, tas ir atbilstoši Civillikuma 1589.pantam. Tiesa secina, ka atbildētājam ir pienākums samaksāt prasītājai parāda pamatsummu 4736,12 EUR apmērā.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja pielīgtos procentus par naudas lietošanu 407,23 EUR apmērā.

Civillikums neparedz svešas lietas bezmaksas lietošanu. Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par

kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Finanšu līzinga līguma Nr.FL05072013/0036 5.punktā puses vienojušas par atbildētāja pienākumu maksāt 44,36 procentus gadā no neatmaksātā līzinga summas *(lietas 16.lapa)*. Finanšu līzinga līguma Nr.FL13012014/01 5.punktā puses vienojušas par atbildētāja pienākumu maksāt 43,40 procentus gadā no neatmaksātā līzinga summas *(lietas 34.lapa)*.

Tiesa atzīst, ka prasītāja pamatoti lūgusi piedzīt procentus par naudas lietošanu, jo procentu apmērs un to maksāšanas kārtība ir noteikts pušu noslēgtajos līgumos, tie aprēķināti atbilstoši judikatūrai, proti, ka līgumiskie procenti aprēķināmi līdz brīdim, kad līgums beidz pastāvēt *(sk. Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2013.gada 30.janvāra spriedumu lietā Nr.SKC – 644/2013)*.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka prasītājas prasījums par pielīgto procentu piedziņu 407,23 EUR apmērā ir apmierināms.

Prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja līgumsodu 81,32 EUR apmērā par laika periodu no 2014.gada 8.maija līdz 2014.gada 2.jūnijam.

Ievērojot Civillikuma 3.pantā noteikto, vērā ņemams Civillikuma 1716.pants, kas noteic, ka līgumsods ir pamets, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Civillikuma 1720.panta 2.punkts noteic, ka līgumsodu, kā arī līguma izpildīšanu var prasīt, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā. Atbilstoši Civillikuma 1717.pantam līgumsodu var pievienot katram līgumam un līgumsoda apmēru noteic līdzēji.

Lietā ir konstatēts, ka atbildētājs ir pieļāvis līgumā noteikto maksājuma termiņa nokavējumu, līdz ar ko atbilstoši līguma noteikumiem ir iestājies atbildētāja pienākums maksāt prasītājai līgumsodu.

Ievērojot to, ka atbildētājs saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 12.panta pirmās daļas 3.punktu ir atzīstams par patērētāju, tad tiesai pēc savas iniciatīvas jāvērtē prasītājas prasītā līgumsoda apmērs. Tiesai jāņem vērā vienas puses īpašais statuss un tiesību aktos ietvertais tiesību aizsardzības regulējums *(sk. Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta apkopojumu "Tiesu prakse līgumsodu piemērošanā, 2013.gads)*. Arī judikatūrā vairākkārt norādīts, ka jautājums par līgumsoda taisnīgumu un samērīgumu izlemjams pēc tiesa ieskata saskaņā ar Civillikuma 5.pantā norādīto taisnības atziņu un vispārējiem tiesību principiem *(sk. Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 20.maija spriedumu lietā NrSKC-161)*.

Tiesa konstatē, ka pielīgtais līgumsods ir samērīgs ar kavēto maksājumu apmēru un laiku, tas atbilst Civillikuma 1.pantam ietvertajam labas ticības principam, tāpēc tas prasītājas prasītajā apmērā ir piedzenams no atbildētāja.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja likumiskos procentus 53,68 EUR apmērā par laika periodu no 2014.gada 11.jūnija līdz 2014.gada 18.augustam, kā arī lūdz noteikt prasītājas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos sešus procentus gadā.

Tiesa secina, ka prasītājai atbilstoši Civillikuma 1759. un 1652.panta noteikumiem ir tiesības prasīt likumiskos sešus procentus gadā no 2014.gada 11.jūnija līdz 2014.gada 18.augustam, jo ir pielaists nokavējums. Neatdodot parāda summu pēc aizdevēja pieprasījuma, atbildētājs ir pielaidis nokavējumu, un par nokavējuma laiku aizņēmējam ir pienākums maksāt nokavējuma procentus.

Saskaņā ar Civillikuma 1.pantu ne tikai tiesības izlietojamas, bet arī pienākumi pildāmi pēc labas ticības. Lietā nav iesniegti pierādījumi, kas liecinātu par tādu apstākļu esamību, kas būtu pamats atbilstoši Civillikuma 1657.panta noteikumiem lemt par parādnieka atsvabināšanu no viņam nelabvēlīgām nokavējuma sekām, tādēļ tiesa prasību daļā par nokavējuma procentu piedziņu atzīst par pamatotu.

Tiesa ņem vērā arī prasītājas lūgumu atzīt tās tiesības saņemt sešus procentus gadā no neatmaksātās aizdevuma summas līdz sprieduma izpildei un līdz ar to atbilstoši Civilprocesa likuma 195.pantam, ievērojot iepriekš minētos apsvērumus un Civillikuma 1763., 1765.pantā noteikto par laiku līdz sprieduma izpildei prasītājai atzīstamas tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos sešus procentus gadā no neatmaksātās aizdevuma pamatsummas, bet nepārsniedzot tās apmēru.

Prasītāja lūgusi piedzīt naudas summu 137,73 EUR apmērā, kas ir ar transportlīdzekļa meklēšanu saistītie izdevumi.

No prasības pieteikuma un prasītājas pārstāves paskaidrojumiem izriet, ka atbildētāja pienākums maksāt minētos izdevumus izriet no līguma. Tomēr ņemams vērā fakts, ka starp pusēm pielīgtajos līgumos, nav pielīgts atbildētāja pienākums atlīdzināt izdevumus, kuri radušies prasītājai pēc līguma izbeigšanas sakarā ar transportlīdzekļa meklēšanu, uz tādu līguma punktu tiesas sēdē nevarēja norādīt arī prasītājas pārstāve.

Tiesa, ievērojot Civilprocesa likuma 93.panta ceturto daļu, prasītājas pārstāvei izskaidroja, ka prasītāja nav pierādījusi atbildētāja pienākumu maksāt šādus izdevumus, prasītāja nav iesniegusi pierādījumus par izdevumu apmēru, taču prasītāja nevēlējas izmantot savas tiesības iesniegt papildus pierādījumus.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka prasība daļā par ar transportlīdzekļu meklēšanas saistīto izdevumu piedziņu, ir noraidāma kā nepierādīta.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētājs savas procesuālās tiesības iesniegt paskaidrojumus, piedalīties tiesas sēdē un apstrīdēt prasītājas prasījumu nav izmantojis, nav apstrīdējis parāda aprēķinu, nav norādījis uz tādiem faktiem, kas liecinātu, ka prasītāja pilnībā vai arī kādā daļā nebūtu izpildījusi no līgumiem izrietošās saistības. Tiesai nav iesniegti pierādījumi, ka atbildētājs savas maksājumu saistības būtu izpildījis, jo atbilstoši Civillikuma 1838.panta pirmajai daļai samaksas pierādīšanas pienākums gulstas uz parādnieku.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļā, no atbildētāja par labu prasītājai tiesa piespriež samaksātos tiesas izdevumus proporcionāli tiesas apmierinātajam prasījumu apmēram.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja, ceļot prasību tiesā, samaksājusi valsts nodevu par prasību 451,38 EUR apmērā *(lietas 8.,9.lapa)*. Ar šo spriedumu prasība apmierināta daļā par 5278,35 EUR piedziņu un saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta „b" apakšpunktu valsts nodevas apmērs, kas piedzenams no atbildētāja, ir 445,87 EUR apmērā.

Prasītāja daļēji samaksājusi arī ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus, proti, naudas summu 4,70 EUR apmērā, kas atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam ir ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi. Šie izdevumi piedzenami no atbildētāja par labu prasītājai. Prasītāja nav samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 0,62 EUR apmērā, kas atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta jēgai piedzenami no atbildētāja valsts ienākumos.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] pantam atbildētājam nosakāms desmit dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 193., 195., 204.[1], 208.[1], 208.[2] pantu tiesa

nosprieda

AS „mogo" prasību pret /pers. C/ par parāda piedziņu apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu AS „mogo", vienotais reģistrācijas Nr.50103541751, parāda pamatsummu

4736,12 EUR (četri tūkstoši septiņi simti trīsdesmit sešu *euro* un 12 centu) apmērā, procentus par aizdevuma lietošanu 407,23 EUR (četri simti septiņu *euro* un 23 centu) apmērā, līgumsodu 81,32 EUR (astoņdesmit viena *euro* un 32 centu) apmērā, likumiskos procentus par laika periodu no 2014.gada 11.jūnija līdz 2014.gada 18.augustam 53,68 EUR (piecdesmit trīs *euro* un 68 centu) apmērā.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu AS „mogo", vienotais reģistrācijas Nr.50103541751, tiesas izdevumus: valsts nodevu 445,87 EUR (četri simti četrdesmit piecu *euro* un 87 centu) apmērā, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (četru *euro* un 70 centu) apmērā.

Piedzīt no /pers.C/, personas kods /personas kods/ valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 0,62 EUR (62 centu) apmērā.

Prasību daļā par ar transportlīdzekļa meklēšanu saistīto izdevumu piedziņu 137,72 EUR (viens simts septiņdesmit trīs *euro* un 73 centu) apmērā noraidīt.

Noteikt AS „mogo", vienotais reģistrācijas Nr.50103541751, tiesības par laiku līdz sprieduma pilnīgai izpildei saņemt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, likumiskos sešus procentus gadā no piespriestās, bet neatmaksātās aizdevuma pamatsummas 4736,12 EUR apmērā, bet nepārsniedzot tās apmēru.

Prasītāja spriedumu var pārsūdzēt 20 (divdesmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā no aizmuguriska sprieduma pasludināšanas dienas 2015.gada 5.februāra, apelācijas sūdzību iesniedzot Aizkraukles rajona tiesā.

Atbildētājs ir tiesīgs 20 (divdesmit) dienu laikā no aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas iesniegt Aizkraukles rajona tiesai pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Tiesnese L.Baltmane-Zepa